

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 635/2018
05.06.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Дабића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 160/17 од 03.10.2017. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 295/17 од 25.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Дабића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 160/17 од 03.10.2017. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 295/17 од 25.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К 160/17 од 03.10.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом на основу члана 87. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то регистарске таблице ознаке ..., која ће се након правноснажности пресуде уништити, док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 295/17 од 25.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Дабића и пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 160/17 од 03.10.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Дабић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 1), 8) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Дабића, је неоснован.

Побијајући правноснажне пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног наводи да је против ББ, сина окривљеног АА Прекршајном суду у Бачкој Паланци поднет захтев за покретање прекршајног поступка МУП-а РС, ПУ Нови Сад бр. 4-281-03400/15 од 23.08.2015. године, који је окончан доношењем пресуде Прекршајног суда којим је овај окривљени оглашен кривим због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 80. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, дакле, оглашен је одговорним поводом истог животног догађаја за који је осуђен и окривљени АА.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је између осталог, да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је ствар већ правноснажно пресуђена.

Наиме, из списка предмета је видљиво да је окривљени ББ у прекршајном поступку правноснажно осуђен за наведени прекршај који се односи на исти дан и на коришћење истог возила у јавном саобраћају што се никако не може сматрати пресуђеном ствари, обзиром да догађај није идентичан будући да је ББ осуђен за управљање нерегистрованим возилом односно возилом које није имало регистарску таблицу и регистрациону

налепницу, док је окривљени АА у кривичном поступку оглашен кривим за постављање неистините јавне исправе у намери да се иста користи у јавном саобраћају, дакле, следствено изнетом радње извршења које се окривљенима стављају на терет у кривичном и прекршајном поступку нису истоветне.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује навод из захтева браниоца окривљеног АА да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Побијајући правноснажне пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног указује да суд није у потпуности решио предмет оптужбе и да је исту прекорачио на тај начин што је у оптужном акту јавног тужиоца као место извршења предметног кривичног дела наведена улица ..., те да је теретно возило заустављено у јавном саобраћају, док је суд ову адресу у изреци правноснажне пресуде навео као место где је теретно возило заустављено.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, суд није изменио оптужбу у погледу места извршења кривичног дела у питању, већ је само стилизовао чињенични опис дат у оптужном акту јавног тужиоца, што није довело до прекорачења оптужбе, обзиром да је место извршења предметног кривичног дела остало у границама чињеничног основа оптужног акта јавног тужиоца Кт 465/15 од 29.06.2017. године, то јест у границама чињеница и околности о којима се оптужба заснива, а из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ које је овом окривљеном означеним оптужним актом јавног тужиоца и стављено на терет због чега овај суд сматра да је суд у потпуности решио предмет оптужбе и да исту није прекорачио.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног АА да су побијане пресуде донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и тачка 9) ЗКП.

Побијајући правноснажне пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се на исказу сведока ВВ, полицијског службеника пресуда не може заснивати обзиром да је исти испитан не само на околности које се односе на његова непосредна запажања и сазнања о одлучним чињеницама, већ и у односу на околности шта му је као овлашћеном службеном лицу током предузете службене радње окривљени рекао о предметном кривичном делу, а који исказ је суд прихватио.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, из списка предмета и то записника о главном претресу овај суд је утврдио да је сведок ВВ саслушан на главном претресу дана 03.10.2017. године и да се исти у свом

исказу, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног није изјашњавао на околности шта му је као овлашћеном службеном лицу током предузете службене радње окривљени рекао о предметном кривичном делу.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног да су правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да изрека правноснажне пресуде не садржи законска обележја предметног кривичног дела и то радњу извршења, обзиром да окривљени није направио лажну, нити је преиначио праву исправу.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 355. став 1. КЗ прописано је да ће се казнити затвором од три године онај ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или неистиниту исправу употреби као праву или је набави ради употребе.

Одредбом члана 355. став 2. КЗ прописано је да ће се учинилац казнити затвором од три месеца до пет година ако је дело из става 1. овог члана учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона.

Радња извршења овог кривичног дела је алтернативно прописана и огледа се у прављењу лажне или преиначавању праве исправе у намери да се таква исправа употреби као права или у употребу лажне или неистините исправе као праве или набављања исте ради употребе.

Следствено цитираној садржини одредбе члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и датом тумачењу исте у погледу радње извршења кривичног дела у питању, из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени преиначио праву јавну исправу у намери да се таква исправа употреби као права на тај начин што је на нерегистровано теретно возило марке "... тип ..." боје и броја шасије ... ставио регистарске таблице ознаке ..., које не припадају наведеном возилу, а које теретно возило је заустављено од стране полиције у јавном саобраћају у Бачкој Паланци у улици ..., када је истим управљао његов син ББ, при чему је био свестан забрањености свог дела, дакле, из изреке правноснажне пресуде произилазе сва законска обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да изведени докази а посебно материјални не пружају основ за закључак да је окривљени извршио предметно кривично дело.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање на које се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује не представља законски разлог у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, није упуштао.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.